

JC/GL/2014/01

22 Δεκεμβρίου 2014

Κοινές κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με τη σύγκλιση των εποπτικών πρακτικών όσον αφορά τη
συνέπεια των συμφωνιών εποπτικού συντονισμού για
χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων

Πίνακας περιεχομένων

Κοινές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη σύγκλιση των εποπτικών πρακτικών όσον αφορά τη συνέπεια των συμφωνιών εποπτικού συντονισμού για χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων	4
Πλαίσιο αναφοράς των κατευθυντήριων γραμμών	4
Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων	4
Τίτλος Ι: Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής	5
Τίτλος ΙΙ- Διαδικασία χαρτογράφησης, δομή συνεργασίας και συμφωνίες συντονισμού	6
Διαδικασία χαρτογράφησης	6
Δομή συνεργασίας	8
Γραπτές συμφωνίες συντονισμού μεταξύ του συντονιστή και των αρμόδιων αρχών	8
Συμφωνίες συντονισμού με τις εποπτικές αρχές τρίτων χωρών	9
Τίτλος ΙΙΙ – Συντονισμός της ανταλλαγής πληροφοριών κατά τη συνήθη πορεία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και σε επείγουσες καταστάσεις	9
Εύρος και συχνότητα	9
Συλλογή πληροφοριών	10
Δίαυλοι επικοινωνίας	10
Επικοινωνία με τον χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων	11
Επικοινωνία σε επείγουσες καταστάσεις	11
Τίτλος ΙV- Εποπτική εκτίμηση χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων	11
Εκτίμηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων	11
Αξιολόγηση πολιτικών κεφαλαιακής επάρκειας	12
Εκτίμηση της συγκέντρωσης κινδύνων	12
Εκτίμηση συναλλαγών εντός ομίλου	13
Αξιολόγηση μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου και διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων	14
Τίτλος V - Εποπτικός προγραμματισμός και συντονισμός εποπτικών δραστηριοτήτων κατά τη συνήθη πορεία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και σε επείγουσες καταστάσεις	15
Προγραμματισμός και συντονισμός εποπτικών δραστηριοτήτων	15
Συντονισμένο σχέδιο δράσης	15
Επιμερισμός και ανάθεση καθηκόντων	16
Προγραμματισμός σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης	16
Τίτλος VI - Διαδικασίες λήψης αποφάσεων μεταξύ αρμόδιων αρχών	16
Διαδικασίες που χρησιμοποιούνται σε διαβουλεύσεις	17
Διαδικασίες που χρησιμοποιούνται σε συμφωνίες	17
Διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για την ετήσια επανεξέταση των παρεκκλίσεων	18

Διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για τον συντονισμό μέτρων επιβολής της εφαρμογής	19
Τίτλος VII – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή	19

Κοινές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη σύγκλιση των εποπτικών πρακτικών όσον αφορά τη συνέπεια των συμφωνιών εποπτικού συντονισμού για χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων

Πλαίσιο αναφοράς των κατευθυντήριων γραμμών

Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται δυνάμει των άρθρων 16 και 56 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής· του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων)· και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών) - «οι κανονισμοί για τις ΕΕΑ». Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 των κανονισμών ΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοοικονομικά ιδρύματα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές.

Οι κατευθυντήριες γραμμές εκθέτουν την άποψη των ΕΕΑ σχετικά με τις κατάλληλες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τους τρόπους ορθής εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης σε έναν συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να συμμορφωθούν με αυτές ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις εποπτικές πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κατά κύριο λόγο σε ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 των κανονισμών για τις ΕΕΑ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην αντίστοιχη ΕΕΑ εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν

προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους της μη συμμόρφωσής τους, πριν από τις 23 Φεβρουαρίου 2015. Εάν η σχετική γνωστοποίηση δεν αποσταλεί έως τη λήξη αυτής της προθεσμίας, η αντίστοιχη ΕΕΑ θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις compliance@eba.europa.eu, ficodguidelines.compliance@eiopa.europa.eu και compliance.ficod@esma.europa.eu με αριθμό αναφοράς «JC/GL/2014/01». Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους.

Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στους δικτυακούς τόπους των ΕΕΑ, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3.

Τίτλος Ι: Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ικανοποιείται η απαίτηση που ορίζεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ¹ (οδηγία FICOD) για τις ΕΕΑ να καταρτίζουν, μέσω της Μεικτής Επιτροπής, κατευθυντήριες γραμμές αποβλέπουσες στη σύγκλιση των εποπτικών μεθόδων, προκειμένου να καταστούν συνεπείς με τις περί συντονισμένης εποπτείας διατάξεις του άρθρου 116 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ² και του άρθρου 248 παράγραφος 4 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ³.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές έχουν ως στόχο να διευκρινίσουν και να ενισχύσουν τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών σε διασυνοριακή και διατομεακή βάση και να συμπληρώσουν τη λειτουργία των τομεακών σωμάτων εποπτών (εάν υπάρχουν) στις περιπτώσεις όπου ένας διασυνοριακός όμιλος έχει προσδιοριστεί ως χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων δυνάμει της οδηγίας 2002/87/ΕΚ. Οι κατευθυντήριες γραμμές αποσκοπούν επίσης στην ενίσχυση των ίσων όρων ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά μέσω της διασφάλισης της συνέπειας του εποπτικού συντονισμού.
3. Στο άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ ορίζονται τα καθήκοντα της αρμόδιας αρχής που είναι υπεύθυνη για την άσκηση της συμπληρωματικής εποπτείας (ο συντονιστής) και διατυπώνεται η απαίτηση η εν λόγω αρχή και οι άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές και, όπου απαιτείται, οι άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, να εφαρμόζουν συμφωνίες συντονισμού.

¹ Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1)

² Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

³ Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και ανασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1).

4. Οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται σε αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 16 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ, και στην ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 1024/2013/ΕΕ του Συμβουλίου.
5. Εκτός εάν αναφέρεται διαφορετικά, οι παραπομπές στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αφορούν τη σχετική διάταξη της οδηγίας 2002/87/ΕΚ.

Τίτλος II- Διαδικασία χαρτογράφησης, δομή συνεργασίας και συμφωνίες συντονισμού

6. Η χαρτογράφηση είναι μια διαδικασία συλλογής και ανάλυσης των πληροφοριών που απαιτούνται για τον προσδιορισμό των οντοτήτων που συνιστούν χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ. Επί των οντοτήτων αυτών οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να ασκούν συμπληρωματική εποπτεία μέσω των συμφωνιών εποπτικού συντονισμού δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ.

Διαδικασία χαρτογράφησης

7. Ο συντονιστής πρέπει να διενεργεί διαδικασία χαρτογράφησης σε συνεργασία με τις άλλες αρμόδιες αρχές που έχουν δώσει άδεια λειτουργίας σε ρυθμιζόμενες οντότητες οι οποίες αποτελούν τμήμα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν το αποτέλεσμα της διαδικασίας χαρτογράφησης προκειμένου να προσδιορίζουν τον δέοντα βαθμό συμπληρωματικής εποπτείας βάσει της οργάνωσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.
8. Η διαδικασία χαρτογράφησης πρέπει να διενεργείται λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη διαδικασία προσδιορισμού που περιγράφεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ. Ομοίως, το αποτέλεσμα της διαδικασίας χαρτογράφησης πρέπει να χρησιμοποιείται στις ετήσιες επικαιροποιήσεις της διαδικασίας προσδιορισμού χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων.
9. Η διαδικασία χαρτογράφησης πρέπει να περιλαμβάνει τη συγκέντρωση και ανάλυση των πληροφοριών που απαιτούνται για τον προσδιορισμό των αρμόδιων αρχών οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ, οφείλουν να εφαρμόζουν συμφωνίες συντονισμού.
10. Ο συντονιστής πρέπει να διασφαλίζει ότι η διαδικασία χαρτογράφησης διενεργείται με βάση τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων έχει ήδη προσδιοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και μέσω συνεργασίας των αρμόδιων αρχών·
- β) υφίσταται τομεακό σώμα εποπτών που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 116 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή του άρθρου 248 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ και ο συντονιστής έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ.

11. Στη διαδικασία χαρτογράφησης πρέπει:

- α) να λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμα των διαδικασιών χαρτογράφησης που έχουν διεξαχθεί σε τομεακό επίπεδο·
- β) να δίδεται έμφαση στις διατομεακές συνδέσεις, όπως οι στενοί δεσμοί και οι συμμετοχές, μεταξύ των ρυθμιζόμενων οντοτήτων ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, της εταιρείας χρηματοπιστωτικών συμμετοχών ή άλλων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, που είναι σημαντικές για την εποπτεία.

12. Για την προετοιμασία του σχεδίου χαρτογράφησης και τη διαβίβασή του στις αρμόδιες αρχές, ο συντονιστής πρέπει να προβαίνει σε διάλογο με τη ρυθμιζόμενη οντότητα που τελεί υπό την εποπτεία του και είναι επικεφαλής του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων· σε περίπτωση που επικεφαλής του εν λόγω ομίλου δεν είναι ρυθμιζόμενη οντότητα, ο συντονιστής πρέπει, πέραν του επικεφαλής του ομίλου, να προβαίνει σε διάλογο με τη ρυθμιζόμενη οντότητα που τελεί υπό την εποπτεία του, όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο β) της οδηγίας 2002/87/ΕΚ.

13. Η χαρτογράφηση πρέπει να επικαιροποιείται σε τακτά χρονικά διαστήματα, τουλάχιστον σε ετήσια βάση, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι αλλαγές στη δομή του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Τυχόν επικαιροποιήσεις της αρχικής χαρτογράφησης πρέπει να κοινοποιούνται σε όλες τις σχετικές αρμόδιες αρχές.

14. Στη χαρτογράφηση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι οντότητες που είναι συναφείς για την εποπτεία στο πλαίσιο του ομίλου και να αναφέρεται σε ποιον από τους ακόλουθους χρηματοπιστωτικούς τομείς δραστηριοποιείται κάθε ρυθμιζόμενη οντότητα:

- α) ασφαλιστικές επιχειρήσεις και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις· ή
- β) πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων.

15. Για τις οντότητες που είναι συναφείς για την εποπτεία και αναφέρονται στην παράγραφο 14, στη χαρτογράφηση πρέπει να προσδιορίζονται:

- α) όλες οι θυγατρικές στον ΕΟΧ·

- β) τα υποκαταστήματα στον ΕΟΧ που είναι σημαντικά είτε για την τοπική αγορά είτε για τον τομεακό όμιλο, σύμφωνα με τον ορισμό των υποκαταστημάτων αυτών όπως προβλέπεται στις αντίστοιχες τομεακές οδηγίες·
 - γ) οι θυγατρικές και τα υποκαταστήματα εκτός ΕΟΧ που είναι σημαντικά για τον τομεακό όμιλο· και
 - δ) ο κατάλογος των συναφών συμμετοχών εντός ομίλου κατά την έννοια του άρθρου 2 σημεία 11 και 12 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ.
16. Ο συντονιστής πρέπει να χρησιμοποιεί το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 για τη χαρτογράφηση.

Δομή συνεργασίας

17. Ο συντονιστής πρέπει να αποφασίσει, με βάση τα αποτελέσματα της διαδικασίας χαρτογράφησης, κατά πόσον, προκειμένου να εκτελέσει τα καθήκοντά του και να επιτύχει τον απαραίτητο βαθμό συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, είναι αναγκαίο να προσθέσει ένα ειδικό θέμα στην ημερήσια διάταξη του τομεακού σώματος εποπτών που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 116 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ ή του άρθρου 248 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ, ή να θεσπίσει άλλες διαδικαστικές ρυθμίσεις, όπως χωριστές συνεδριάσεις ειδικά για τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων, ή άλλες μορφές τακτικής επικοινωνίας μεταξύ των σχετικών αρμόδιων αρχών. Ο συντονιστής πρέπει να καλεί τις ΕΕΑ στις σχετικές συνεδριάσεις και να μεριμνά για τη συμμετοχή τους στις άλλες μορφές τακτικής επικοινωνίας μεταξύ των σχετικών αρμόδιων αρχών.
18. Ο αριθμός των συμμετεχόντων στις συνεδριάσεις ή στις δραστηριότητες που σχετίζονται με τη συμπληρωματική εποπτεία πρέπει να είναι επαρκής για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων. Ο συντονιστής πρέπει να διασφαλίζει ότι οι άλλες αρμόδιες αρχές λαμβάνουν πλήρη και έγκαιρη ενημέρωση σχετικά με τις δραστηριότητες και τα αποτελέσματα του τομεακού σώματος εποπτών.

Γραπτές συμφωνίες συντονισμού μεταξύ του συντονιστή και των αρμόδιων αρχών

19. Οι γραπτές συμφωνίες συντονισμού που καταρτίζονται για την τομεακή εποπτεία πρέπει να συμπληρώνονται με τυχόν προσθήκες που είναι απαραίτητες για τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής συμπληρωματικής εποπτείας ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.
20. Οι προσθήκες πρέπει να είναι προσαρμοσμένες ώστε να αντικατοπτρίζουν τη φύση, το μέγεθος και την πολυπλοκότητα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Οι προσθήκες στις γραπτές συμφωνίες πρέπει να περιλαμβάνουν

τουλάχιστον τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, για τις οποίες θα πρέπει να καθιερωθεί υψηλότερη συχνότητα επαφών και ταχύτερη απόκριση.

21. Εναλλακτικά, ο συντονιστής και οι αρμόδιες αρχές θα μπορούσαν να συμφωνήσουν στη σύναψη νέων γραπτών συμφωνιών συντονισμού στο επίπεδο του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, οι οποίες πρέπει να αναφέρουν το εύρος και τη συχνότητα της ανταλλαγής πληροφοριών και να παραπέμπουν στις παραγράφους 24 και 25 όσον αφορά τον συντονισμό και την ανταλλαγή πληροφοριών κατά τη συνήθη πορεία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων καθώς και σε επείγουσες καταστάσεις, και στην παράγραφο 33 όσον αφορά την αξιολόγηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

Συμφωνίες συντονισμού με τις εποπτικές αρχές τρίτων χωρών

22. Εάν ο χρηματοπιστωτικός όμιλος ετερογενών δραστηριοτήτων διαθέτει σημαντικές οντότητες σε τρίτες χώρες, ο συντονιστής πρέπει να μεριμνά για τη συμμετοχή των αρμόδιων αρχών τρίτων χωρών στις συμφωνίες συντονισμού που αφορούν τον χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, βάσει του άρθρου 19 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και των τομεακών κανόνων σχετικά την αντίστοιχη εποπτική προσέγγιση και τις συγκρίσιμες ρυθμίσεις εμπιστευτικότητας.

Τίτλος III – Συντονισμός της ανταλλαγής πληροφοριών κατά τη συνήθη πορεία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και σε επείγουσες καταστάσεις

Εύρος και συχνότητα

23. Το εύρος της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις συναφείς ή ουσιώδεις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 11 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ. Σε αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνονται, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τις προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 9β της οδηγίας 2002/87/ΕΚ.
24. Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ του συντονιστή και των αρμόδιων αρχών πρέπει να αντικατοπτρίζει τις ανάγκες των συμμετεχόντων εποπτών. Κατά τον συντονισμό των ροών πληροφοριών, ο συντονιστής πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη τη φύση των εποπτευόμενων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών

δραστηριοτήτων, το μέγεθός τους εντός του ομίλου και τη σημασία τους για τις τοπικές αγορές.

25. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμφωνήσουν σχετικά με τη συχνότητα, τη μορφή και τα υποδείγματα για την τακτική ανταλλαγή πληροφοριών. Τα υποδείγματα πρέπει να συμφωνηθούν μεταξύ του συντονιστή και των αρμόδιων αρχών, ιδίως όσον αφορά τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τη συγκέντρωση κινδύνων και τις εντός ομίλου συναλλαγές.
26. Εάν μια αρμόδια αρχή λάβει αίτημα για σχετικές πληροφορίες από άλλη αρμόδια αρχή, πρέπει να τις παράσχει αμελλητί. Κάθε άλλη ουσιώδης πληροφορία που ενδέχεται να επηρεάζει τη χρηματοοικονομική κατάσταση είτε του ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων στο σύνολό του είτε οποιασδήποτε από τις επιμέρους επιχειρήσεις του πρέπει να κοινοποιείται στον συντονιστή ή στην ενδιαφερόμενη αρμόδια αρχή το συντομότερο δυνατόν.

Συλλογή πληροφοριών

27. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συλλέγουν τις πληροφορίες από τις οντότητες που τελούν υπό την εποπτεία τους και να τις διαβιβάζουν στον συντονιστή και στις άλλες αρμόδιες αρχές, εκτός εάν έχουν συναφθεί ειδικές συμφωνίες βάσει των οποίων τη συλλογή των σχετικών πληροφοριών από τις εν λόγω οντότητες αναλαμβάνει άλλη αρμόδια αρχή.
28. Ο συντονιστής πρέπει να χειρίζεται τα αιτήματα παροχής πληροφοριών σχετικά με τον χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων. Ο συντονιστής και οι αρμόδιες αρχές πρέπει να μεριμνούν ώστε να χρησιμοποιούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό οι υφιστάμενες κανονιστικές διαδικασίες για την υποβολή των στοιχείων και να αποφεύγονται οι επικαλύψεις κατά την υποβολή των στοιχείων.

Διάυλοι επικοινωνίας

29. Οι αρμόδιες αρχές και ο συντονιστής πρέπει να εξετάσουν το πλήρες φάσμα των διαύλων επικοινωνίας (συμπεριλαμβανομένων των συνεδριάσεων των σωμάτων εποπτών, επίσημων επιστολών, ηλεκτρονικών μηνυμάτων, τηλεφωνικών/βιντεοκλήσεων/διασκέψεων, διαδικτυακών πλατφορμών) και να συμφωνήσουν σχετικά με τους διαύλους επικοινωνίας που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη συλλογή και τη διάδοση των πληροφοριών που αφορούν τον χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων. Όλες οι εμπιστευτικές και ευαίσθητες πληροφορίες πρέπει να ανταλλάσσονται μέσω ασφαλούς διαύλου επικοινωνίας. Ειδικότερα, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν ασφαλείς διαδικτυακές πλατφόρμες επικοινωνίας, όπου είναι διαθέσιμες.

Επικοινωνία με τον χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων

30. Ο συντονιστής είναι υπεύθυνος για την επικοινωνία με τη μητρική επιχείρηση που είναι επικεφαλής του ομίλου ή, ελλείψει μητρικής επιχείρησης, με τη ρυθμιζόμενη οντότητα με τον μεγαλύτερο συνολικό ισολογισμό στον μεγαλύτερο χρηματοπιστωτικό τομέα εντός του ομίλου. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν τον συντονιστή πριν από κάθε απευθείας επικοινωνία τους με την εν λόγω μητρική επιχείρηση ή ρυθμιζόμενη οντότητα. Εάν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις που δεν επιτρέπουν την προηγούμενη ειδοποίηση, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνουν τον συντονιστή αμελλητί σχετικά με τη φύση και το αποτέλεσμα της επικοινωνίας.

Επικοινωνία σε επείγουσες καταστάσεις

31. Εάν αρμόδια αρχή εντοπίσει επείγουσα κατάσταση η οποία επηρεάζει τις ρυθμιζόμενες οντότητες χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, πρέπει να προειδοποιήσει τον συντονιστή και τις άλλες αρμόδιες αρχές των οποίων οι εποπτευόμενες οντότητες ενδέχεται να επηρεαστούν από την κατάσταση αυτή. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συνεργάζονται στενά όποτε κρίνεται αναγκαίο και να προβαίνουν σε ενεργό ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών. Ο συντονιστής πρέπει να μεριμνά ώστε, κατά περίπτωση, οι ΕΕΑ να ενημερώνονται για τυχόν συναφείς εξελίξεις σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 των κανονισμών για τις ΕΕΑ.

Τίτλος IV- Εποπτική εκτίμηση χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων

Εκτίμηση της χρηματοοικονομικής κατάστασης χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων

32. Ο συντονιστής πρέπει να διεξάγει διάλογο με τις σχετικές αρμόδιες αρχές με σκοπό την εκτέλεση του καθήκοντος του εποπτικού ελέγχου και της εκτίμησης της χρηματοοικονομικής κατάστασης χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Λαμβάνοντας υπόψη τη δομή του ομίλου, όπως έχει συμφωνηθεί κατά τη διαδικασία χαρτογράφησης, ο συντονιστής πρέπει να προβαίνει σε εκτίμηση του συνολικού προφίλ κινδύνου του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

33. Ο συντονιστής πρέπει να μεριμνά ώστε στο πλαίσιο του διαλόγου να εντοπίζονται:

- α) τα κυριότερα τρωτά σημεία και οι αδυναμίες των οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, με ιδιαίτερη προσοχή στις διατομεακές συνδέσεις τους· και
- β) ζητήματα διαχείρισης κινδύνου και ελέγχου σχετιζόμενα με τη συμμόρφωση με κεφαλαιακές απαιτήσεις, συγκεντρώσεις κινδύνων και εντός ομίλου συναλλαγές.

Αξιολόγηση πολιτικών κεφαλαιακής επάρκειας

34. Ο συντονιστής και οι σχετικές αρμόδιες αρχές πρέπει να διενεργούν επισκόπηση των πολιτικών που αφορούν τον κεφαλαιακό προγραμματισμό των ρυθμιζόμενων οντοτήτων ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Η επισκόπηση σε επίπεδο ομίλου πρέπει να αναφέρεται και να βασίζεται σε παρόμοιες αναλύσεις που έχουν διεξαχθεί σε τομεακό επίπεδο και σε επίπεδο μεμονωμένων οντοτήτων.
35. Οι εν λόγω αξιολογήσεις δεν θίγουν τις απαιτήσεις κεφαλαιακής επάρκειας που ορίζει η τομεακή νομοθεσία και δεν πρέπει να επαναλαμβάνουν τον υπολογισμό της κεφαλαιακής επάρκειας του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων που διενεργείται σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που συμπληρώνει την οδηγία 2002/87/ΕΚ.⁴
36. Ο συντονιστής είναι υπεύθυνος για την αξιολόγηση των πολιτικών κεφαλαιακής επάρκειας του ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων. Για την προετοιμασία της αξιολόγησης, ο συντονιστής πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις αξιολογήσεις ανάλογων πολιτικών που έχουν υποβληθεί από τις σχετικές αρμόδιες αρχές.
37. Όσον αφορά τους υπολογισμούς κεφαλαιακής επάρκειας, ο συντονιστής πρέπει να διαβουλεύεται με τις αρμόδιες αρχές σχετικά με την εξαίρεση μιας οντότητας από τους υπολογισμούς (βλ. παράγραφο 58 στοιχείο α) του παρόντος εγγράφου).

Εκτίμηση της συγκέντρωσης κινδύνων

38. Για την άσκηση συμπληρωματικής εποπτείας στη συγκέντρωση κινδύνων των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, ο συντονιστής πρέπει, σε συνεργασία με τις σχετικές αρμόδιες αρχές, να παρακολουθεί με ποιο τρόπο οι συγκεντρώσεις κινδύνων μπορούν να προκαλέσουν ενδεχόμενη διάχυση των κινδύνων στο εσωτερικό του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, σύγκρουση συμφερόντων και καταστρατήγηση τομεακών κανόνων.

⁴Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 342/2014 της Επιτροπής, της 21ης Ιανουαρίου 2014, που συμπληρώνει την οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για την εφαρμογή των μεθόδων υπολογισμού των απαιτήσεων κεφαλαιακής επάρκειας για τους χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων (ΕΕ L100, 3.4.2014, σ. 1)

39. Λαμβάνοντας υπόψη τη δομή του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, ο συντονιστής και οι σχετικές αρμόδιες αρχές πρέπει να συμφωνήσουν εάν για την αποτελεσματική εκτίμηση της συγκέντρωσης κινδύνων είναι απαραίτητο να ζητηθούν πληροφορίες από τις ρυθμιζόμενες οντότητες εντός του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων για τη συμπλήρωση των πληροφοριών που διατίθενται ήδη βάσει των απαιτήσεων υποβολής στοιχείων.
40. Στις πληροφορίες που ανταλλάσσονται μεταξύ του συντονιστή και των αρμόδιων αρχών μπορούν να περιλαμβάνονται οι ακόλουθες, εφόσον είναι διαθέσιμες:
- α) ο τρόπος με τον οποίο οι ρυθμιζόμενες οντότητες εντός του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων διαχειρίζονται την έκθεση σε κινδύνους που εμπίπτουν σε διάφορες κατηγορίες κινδύνου·
 - β) ανάλυση και αξιολόγηση από τις αρμόδιες αρχές των συστημάτων εσωτερικής αναφοράς και διαχείρισης των ορίων υποομίλων ή μεμονωμένων οντοτήτων του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων·
 - γ) συγκεντρώσεις κινδύνων σε διατομεακό επίπεδο, εκτός των συγκεντρώσεων κινδύνων για τους οποίους πραγματοποιείται ήδη εκτίμηση σε διασυνοριακό επίπεδο στο πλαίσιο σε κάθε τομέα.
41. Ο συντονιστής και οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνονται αμοιβαία σχετικά με οποιεσδήποτε εποπτικές δράσεις ή μέτρα που λαμβάνονται για οντότητες του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων σε σχέση με συγκεντρώσεις κινδύνων. Ο συντονιστής πρέπει να είναι σε ετοιμότητα να διευκολύνει τον προσδιορισμό κοινών εποπτικών μέτρων επί του συγκεκριμένου θέματος.

Εκτίμηση συναλλαγών εντός ομίλου

42. Για την άσκηση συμπληρωματικής εποπτείας στις εντός ομίλου συναλλαγές των ρυθμιζόμενων οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών δραστηριοτήτων, ο συντονιστής πρέπει, σε συνεργασία με τις σχετικές αρμόδιες αρχές, να παρακολουθεί με ποιο τρόπο οι εντός ομίλου συναλλαγές μπορούν να προκαλέσουν ενδεχόμενη διάχυση των κινδύνων στο εσωτερικό του ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, σύγκρουση συμφερόντων και καταστρατήγηση τομεακών κανόνων.
43. Ο συντονιστής και οι αρμόδιες αρχές πρέπει να αποφασίζουν εάν θα ζητήσουν ή όχι από τις ρυθμιζόμενες οντότητες του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων περαιτέρω πληροφορίες πέραν των πληροφοριών που έχουν ήδη συγκεντρωθεί μέσω των υφιστάμενων διαδικασιών υποβολής στοιχείων που εφαρμόζονται στις διάφορες χώρες και τομείς, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

44. Ο συντονιστής και οι αρμόδιες αρχές πρέπει να συμφωνήσουν σχετικά με τα ακόλουθα:

- α) τα είδη συναλλαγών εντός ομίλου που θα παρακολουθούνται, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, καθώς και τον ορισμό των συναλλαγών εντός ομίλου σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 18 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ·
- β) τα κατώτατα όρια αναφοράς συναλλαγών εντός ομίλου, βάσει των διατάξεων σχετικά με τις ελάχιστες κανονιστικές κεφαλαιακές απαιτήσεις και/ή τεχνικών διατάξεων.

45. Ο συντονιστής και οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενημερώνονται αμοιβαία σχετικά με οποιεσδήποτε εποπτικές δράσεις ή μέτρα που λαμβάνονται για οντότητες του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων όσον αφορά συναλλαγές εντός ομίλου. Ο συντονιστής πρέπει να είναι σε ετοιμότητα να διευκολύνει τον προσδιορισμό κοινών εποπτικών μέτρων επί του συγκεκριμένου θέματος.

Αξιολόγηση μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου και διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων

46. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου, ο συντονιστής πρέπει να συνεργάζεται με τις σχετικές αρμόδιες αρχές.

47. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να παρέχουν στον συντονιστή πληροφορίες σχετικά με αξιολογήσεις που έχουν διενεργήσει σε διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων και μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου ρυθμιζόμενων οντοτήτων (είτε σε μεμονωμένο είτε σε υποενοποιημένο επίπεδο), σημαντικές ελλείψεις που έχουν εντοπίσει και μεθοδολογίες που χρησιμοποίησαν για τη διενέργεια των αξιολογήσεων.

48. Ο συντονιστής πρέπει να συζητά τις επιμέρους αξιολογήσεις καθώς και τη συνολική αξιολόγηση με τις σχετικές αρμόδιες αρχές προκειμένου:

- α) να αξιολογηθεί η καταλληλότητα τομεακών μηχανισμών διαχείρισης κινδύνων και ελέγχου για τον μετριασμό των σημαντικών κινδύνων του ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και τον εντοπισμό ενδεχόμενων διαύλων διάχυσης κινδύνων· και
- β) να διαμορφωθεί μια συνεκτική άποψη μεταξύ των εμπλεκόμενων αρμόδιων αρχών σχετικά με τα συστήματα διαχείρισης κινδύνων και ελέγχου του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

Τίτλος V - Εποπτικός προγραμματισμός και συντονισμός εποπτικών δραστηριοτήτων κατά τη συνήθη πορεία των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και σε επείγουσες καταστάσεις

Προγραμματισμός και συντονισμός εποπτικών δραστηριοτήτων

49. Κατόπιν της ανάλυσης που διενεργείται σύμφωνα με τον τίτλο VI, ο συντονιστής πρέπει να ενσωματώνει τον προγραμματισμό και τον συντονισμό των εποπτικών δραστηριοτήτων για την εποπτεία ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων στην καθιερωμένη διαδικασία του σώματος εποπτών σε συνεργασία με τις σχετικές αρμόδιες αρχές.
50. Όταν υπάρχουν ειδικές διαδικαστικές ρυθμίσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 17, ο συντονιστής πρέπει να διοργανώνει τουλάχιστον μία αυτοπρόσωπη συνάντηση του σώματος εποπτών ετησίως.
51. Όταν στην ημερήσια διάταξη του τομεακού σώματος εποπτών δεν έχει προστεθεί ειδικό θέμα για τη συμπληρωματική εποπτεία, ο συντονιστής, ως πρόεδρος τομεακού σώματος εποπτών, πρέπει να καλεί τουλάχιστον μία φορά ετησίως τον πρόεδρο του άλλου τομεακού σώματος εποπτών, ή τις αρμόδιες αρχές εάν δεν υπάρχει τομεακό σώμα εποπτών, να παραστούν σε συνεδρίαση του σώματος εποπτών του οποίου προεδρεύει ο συντονιστής. Ο συντονιστής πρέπει να περιλαμβάνει στην ημερήσια διάταξη της εν λόγω συνεδρίασης θέματα σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία. Οι προσκεκλημένες αρμόδιες αρχές από τους άλλους χρηματοπιστωτικούς τομείς πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προτείνουν συμπληρωματικά θέματα για την ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης του σώματος.

Συντονισμένο σχέδιο δράσης

52. Όταν έχει συσταθεί μόνο ένα τομεακό σώμα εποπτών, οι εποπτικές δραστηριότητες που αφορούν την εποπτεία χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων πρέπει να περιλαμβάνονται στο συντονισμένο σχέδιο δράσης του εν λόγω σώματος. Τα θέματα που αφορούν τη συμπληρωματική εποπτεία πρέπει να σημειώνονται χωριστά σε σχέση με τις εποπτικές δραστηριότητες δυνάμει της οδηγίας 2002/87/ΕΚ.
53. Όταν στην ημερήσια διάταξη του τομεακού σώματος εποπτών έχει προστεθεί ειδικό θέμα για την εποπτεία χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, ο συντονιστής, σε διαβούλευση με τις σχετικές αρμόδιες αρχές, πρέπει να αποφασίσει εάν θα υπάρξει ειδικό συντονισμένο σχέδιο δράσης για δραστηριότητες συμπληρωματικής εποπτείας. Όταν η εποπτεία του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων αποτελεί μέρος των δραστηριοτήτων τομεακού σώματος εποπτών, το συντονισμένο σχέδιο δράσης για τον χρηματοπιστωτικό όμιλο ετερογενών

δραστηριοτήτων πρέπει να αποτελεί ειδικό τμήμα του συντονισμένου προγράμματος δράσης του σώματος.

Επιμερισμός και ανάθεση καθηκόντων

54. Ο συντονιστής πρέπει να συντονίζει τη συζήτηση σχετικά με το εάν και με ποιο τρόπο — λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων τομεακών κανόνων — πρέπει να επιμερίζονται και να ανατίθενται τα καθήκοντα για τον έλεγχο της χρηματοοικονομικής θέσης του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και άλλα καθήκοντα σχετιζόμενα με τη συμπληρωματική εποπτεία. Η συζήτηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τον τρόπο με τον οποίο είναι οργανωμένες οι εποπτευόμενες οντότητες και να είναι αναλογική προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα του χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

Προγραμματισμός σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης

55. Τα υφιστάμενα σχέδια έκτακτης ανάγκης που καταρτίζονται σε τομεακό επίπεδο για τη συνεργασία των αρχών σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης⁵ πρέπει να κοινοποιούνται σε όλες τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη εποπτεία μιας ρυθμιζόμενης οντότητας χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων, υπό τη μέριμνα του συντονιστή. Εάν ένα υφιστάμενο σχέδιο έκτακτης ανάγκης αφορά μόνο έναν τομέα, πρέπει να διατίθεται στις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τους υπόλοιπους τομείς, και τα στοιχεία επικοινωνίας των εν λόγω αρμόδιων αρχών πρέπει να περιλαμβάνονται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης. Ο συντονιστής πρέπει να είναι υπεύθυνος για τη διατήρηση του σχεδίου έκτακτης ανάγκης σε επίπεδο χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων.

Τίτλος VI - Διαδικασίες λήψης αποφάσεων μεταξύ αρμόδιων αρχών

56. Στον τίτλο VI προσδιορίζονται οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται από τις αρμόδιες αρχές στις διάφορες διαδικασίες λήψης αποφάσεων που αναφέρονται στην οδηγία 2002/87/ΕΚ. Μετά τον προσδιορισμό των εν λόγω διαδικασιών λήψης αποφάσεων στην οδηγία, αυτές διακρίνονται σε τέσσερις βασικές κατηγορίες: διαδικασίες διαβουλεύσεων, διαδικασίες συμφωνίας, διαδικασίες επανεξέτασης των παρεκκλίσεων και διαδικασίες συντονισμού μέτρων επιβολής της εφαρμογής.

⁵ Όπως αναφέρεται στο άρθρο 114 παράγραφος 1 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ και στο [άρθρο 355 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) αριθ. .../... της Επιτροπής της XXX που συμπληρώνει την οδηγία 2009/138/ΕΕ]

Διαδικασίες που χρησιμοποιούνται σε διαβουλεύσεις

57. Οι διαδικασίες διαβουλεύσεων που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο είναι οι ακόλουθες:
- α) διαδικασία διαβούλευσης που διενεργείται σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο του άρθρου 6 παράγραφος 5 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ·
 - β) διαδικασία διαβούλευσης που διενεργείται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο του άρθρου 12 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ·
 - γ) διαδικασία διαβούλευσης που διενεργείται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 18 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ·
58. Κατά τη διενέργεια διαβουλεύσεων, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ακολουθούν τα εξής βήματα:
- α) η αρμόδια αρχή που διεξάγει τη διαβούλευση πρέπει να ορίζει σαφώς το αντικείμενο της διαβούλευσης, την προτεινόμενη απόφαση, το σκεπτικό της και τη φύση της αναμενόμενης απάντησης από τις αρμόδιες αρχές που συμμετείχαν στη διαβούλευση·
 - β) η ελάχιστη περίοδος διαβούλευσης πρέπει να έχει διάρκεια δύο εβδομάδων, διάστημα το οποίο μπορεί να μειωθεί από τον συντονιστή σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις συμφωνίες συντονισμού που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο του τομεακού σώματος εποπτών·
 - γ) εάν μια αρμόδια αρχή, η οποία έχει κληθεί να συμμετάσχει στη διαβούλευση, δεν απαντήσει εντός της εν λόγω περιόδου, τότε η αρμόδια αρχή που διεξάγει τη διαβούλευση θεωρεί ότι η πρώτη δεν αντιτίθεται στην προτεινόμενη απόφαση.

Διαδικασίες που χρησιμοποιούνται σε συμφωνίες

59. Οι διαδικασίες συμφωνίας που αναφέρονται στον παρόντα τίτλο είναι οι ακόλουθες:
- α) η διαδικασία συγκατάθεσης σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο του άρθρου 3 παράγραφος 6 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ·
 - β) η διαδικασία συμφωνίας σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ·
 - γ) η διαδικασία συμφωνίας σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ·

δ) η διαδικασία έγκρισης σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ.

60. Για την επίτευξη συμφωνίας, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ακολουθούν τα εξής βήματα:

- α) πριν από τη συμφωνία, ο συντονιστής πρέπει να διεξάγει συζήτηση μεταξύ των σχετικών αρμόδιων αρχών διοργανώνοντας μία ή περισσότερες αυτοπρόσωπες ή εξ αποστάσεως συνεδριάσεις (τηλεδιασκέψεις).
- β) αφού επιτευχθεί η συμφωνία, θα πρέπει να αποτυπωθεί σε έγγραφο, το οποίο θα περιέχει επαρκές σκεπτικό προς υποστήριξη της συμφωνίας. Το έγγραφο πρέπει να υπογραφεί εκ μέρους του συντονιστή και των άλλων σχετικών αρμόδιων αρχών. Σε περίπτωση διαφωνίας, ο συντονιστής προβαίνει σε διαβούλευση με τη σχετική ΕΕΑ, κατόπιν αιτήματος οποιασδήποτε από τις άλλες ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές ή με δική του πρωτοβουλία. Στις περιπτώσεις διαβούλευσης με ΕΕΑ, όλες οι αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη της ΕΕΑ για την επίτευξη συμφωνίας. Όταν μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές αρνούνται την επίτευξη συμφωνίας, οι άλλες αρμόδιες αρχές δύνανται, ωστόσο, να καταλήξουν σε συμφωνία μεταξύ τους και ο συντονιστής πρέπει να ενημερώσει την αρμόδια ΕΕΑ σχετικά με την αδυναμία επίτευξης πλήρους συμφωνίας.
- γ) ο συντονιστής μπορεί να καλέσει επόπτες τρίτων χωρών να αποτελέσουν μέρη γραπτής συμφωνίας, κατά περίπτωση, κατόπιν αξιολόγησης της ισοδυναμίας των απαιτήσεων εμπιστευτικότητας που ισχύουν για τους εν λόγω επόπτες τρίτων χωρών.

Διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για την ετήσια επανεξέταση των παρεκκλίσεων

61. Κατά τη διενέργεια της ετήσιας επανεξέτασης των παρεκκλίσεων από την εφαρμογή της συμπληρωματικής εποπτείας, και της αναθεώρησης των ποσοτικών δεικτών που ορίζονται στο άρθρο 3 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ, καθώς και των αξιολογήσεων με βάση τον κίνδυνο που εφαρμόζονται στους χρηματοπιστωτικούς ομίλους σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 9 της οδηγίας 2002/87/ΕΚ, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ακολουθούν τα εξής βήματα:

- α) για τους σκοπούς της επανεξέτασης και της αναθεώρησης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να ενεργούν σύμφωνα με εποπτικό σχέδιο, το οποίο θα πρέπει να έχει συμφωνηθεί εκ των προτέρων.
- β) η επανεξέταση και η διαδικασία πρέπει να καθοδηγούνται από τον συντονιστή, ο οποίος πρέπει να διοργανώνει τις απαραίτητες συναντήσεις για την εκτέλεση αυτής της αποστολής.

- γ) ο συντονιστής πρέπει να προβαίνει σε εκτίμηση των αναγκαίων πόρων και να κοινοποιεί τα στοιχεία αυτά στις σχετικές αρμόδιες αρχές· ο συντονιστής και οι άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανέμουν τους πόρους σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του συντονιστή·
- δ) όταν με την επανεξέταση και την αναθεώρηση υποδεικνύεται η ανάγκη αλλαγών στις παρεκκλίσεις, στους ποσοτικούς δείκτες ή στις αξιολογήσεις με βάση τον κίνδυνο, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εφαρμόζουν τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 60 με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας επί αυτών των αλλαγών.

Διαδικασίες που χρησιμοποιούνται για τον συντονισμό μέτρων επιβολής της εφαρμογής

62. Για τον συντονισμό των μέτρων επιβολής της εφαρμογής και των εποπτικών δράσεων που αναλαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 16 της οδηγίας 2002/87/EK για τη διόρθωση της κατάστασης όταν i) οι ρυθμιζόμενες οντότητες ενός χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων δεν πληρούν τις συμπληρωματικές απαιτήσεις των άρθρων 6, 7, 8 και 9 της οδηγίας 2002/87/EK, ή ii) εάν πληρούνται μεν οι απαιτήσεις αλλά προκύπτουν κίνδυνοι για τη φερεγγυότητα, ή iii) εάν οι εντός ομίλου συναλλαγές ή η συγκέντρωση κινδύνων αποτελούν απειλή για τη χρηματοοικονομική θέση των ρυθμιζόμενων οντοτήτων, οι αρμόδιες αρχές ακολουθούν τα εξής βήματα:
- α) η διαδικασία συντονισμού πρέπει να καθοδηγείται από τον συντονιστή, ο οποίος πρέπει να διοργανώνει όσες συναντήσεις είναι απαραίτητες για την εκτέλεση αυτής της αποστολής·
- β) ο συντονιστής πρέπει να προβαίνει σε εκτίμηση των αναγκαίων πόρων και να ενημερώνει τις σχετικές αρμόδιες αρχές· ο συντονιστής και οι άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές πρέπει να κατανέμουν επαρκείς πόρους σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του συντονιστή.
63. Κατά τον συντονισμό μέτρων επιβολής της εφαρμογής, εφαρμόζονται οι διαδικασίες ανταλλαγής πληροφοριών που περιγράφονται στον τίτλο III.

Τίτλος VII – Τελικές διατάξεις και εφαρμογή

64. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν από την ημερομηνία της απαίτησης υποβολής στοιχείων που αναφέρεται στη σελίδα 5.